

на боленъ човекъ.

-Азъ не си отивамъ-обали се ^{тихо} вълквата. Той може да ни срещне на улицата и да ни набие... Въ тъмното ще ма сверне съ нещо.

-Ний съ братъ ми ще ви придружимъ-каза Станко.-

Зоя и старчето их тръгнаха напреда, следъ тѣхъ братята се облѣкоха и се приготвиха да ги придружатъ, въ този моментъ чорбаджи Вълко се почувства зле и викна на Петра да остане, тъй че гоститѣ си отидоха само съ Станко да ги върти. по пътя отъ Груйя.

Глава четвърта.

Петъръ.

Стария подпомогнатъ отъ сина си се изкачи въ саята си и легна. Тая стая бѣше пространа, съ голѣмъ миндерликъ посланъ съ червено одеало. Върху него турѣха дъшекъ, възглавници и юрганъ и лиглото на чорбаджията бѣше готово. Таванътъ цѣлъ отъ ~~дърво~~ орехово дърво бѣше съ ~~мн~~ източна резба: иѣкакви пѣтя и змейови между тѣхъ, подобно на черковнитѣ, бѣха извиваха телата си покрити съ Лиспи, наоколо ~~всички~~ по стенитѣ също бѣха нарисувани такива пѣтя въ саксий както въ турскитѣ джамий, всичкитѣ сини лимонови и ален съ светли крещѣщи източни багри. Подътъ закриваше черга отъ вълна ~~така~~ описана съ ~~разни~~ зелено, червено и черно. На масата стоеше нергеле кисия съ ~~тютюнъ~~ и два тефтера подвързани съ черно платно и едно евангелие на славѣнски. Надъ нея висеше закачена дълга и тънка пушка съ кремъкъ, окрасена по пѣята и приклада съ злато и седефъ, голѣмъ ятаганъ и два пишола въ кобури отъ кожа. Кой знае защо въ ремъкътъ на пушката бѣше втикната изсъхнала веика отъ букъ и орехови листа, останала тамъ види се още отъ Гергьовденъ. Също такава веика отъ върба и лимонови листа се виждаха на икономостаса, където запаленото кандило осветлѣваше една стара почариѣла икона. Въ стенитѣ бѣха зазидени два дулапа отъ дърво съ многобройни вратички боядисани също сини, и снабдени съ медни халки. Саята колкото и голѣма да бѣше имаше само дава прозорепа къмъ двора тъй че денемъ биваше полутѣмно и сѣнчесто. ~~Вътрѣ~~ Вѣтру мирише на плодове, защото чорбаджията имаше ~~обичай~~ есенъ да нарежда въ долапитѣ джупи ябълки и сушени ~~кю~~ праскови и карове. Тази миризма изглѣжда тъй си бѣше останала за ~~вимаги~~ пѣкъ и чорбаджията бѣше свикналъ съ нея. На турския джамалъ се мѣдрѣха и сега два нара и една голѣма тъмночервена слива.

Чорбаджията турнаха да си легна. Той изглеждаше много убитъ и изморенъ. Уочитѣ му гледаха иѣкаде въ тавана въ една точка неподвижно и тѣпо. На ~~хити~~ челото му една постоянна и дълбока бръчка се бѣше врѣзала сега она по-дълбоко.